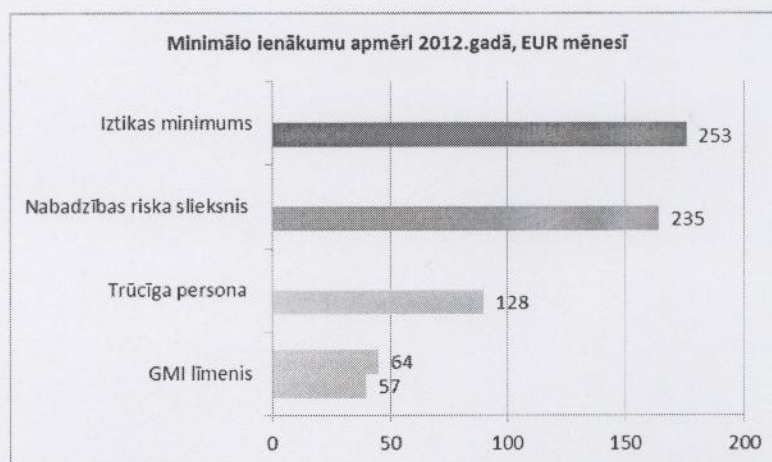

EAPN-Latvia secinājumi NVO Nacionālā ziņojuma projektā 2014. gada 5. augustā

Minimālā ienākuma līmenis ir apmērs, kas ir jānodrošina cilvēkam pašam ar algotu darbu, vai to ir jāpalīdz sasniegt ar dažādu ienākumus ietekmējošu sistēmu (nodokļu, pabalstu u.tml.) palīdzību. Latvijā netiek sniegts atbalsts tiem, kuri nevar strādāt cienīgu darbu vai saņemt sociālās garantijas, vai kuriem šīs iespējas un tiesības ir izbeigušās. Latvijā valda liels haoss normatīvajos aktos, un valsts nav uzņēmusies pilnu atbildību par iedzīvotājiem nepieciešamo ienākumu nodrošināšanu. Garantētā minimālā ienākuma (GMI) noteikšanai Latvijā nav izveidoti kritēriji. Ne valsts, ne nevalstiskajā sektorā nav atklāta diskusija par vienota GMI līmeņa noteikšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs. Vairumā mūsu valsts iedzīvotāju dzīves līmenis kopumā neatbilst cilvēka cieņai atbilstošam stāvoklim.

Šobrīd ar Likumu Latvijā garantētais minimālā ienākuma līmenis trūcīgajiem cilvēkiem ir **49,80 eiro** mēnesī.

Labklājības ministrijas 2014. gada projekts vērsts uz 160 000 vistrūcīgāko iedzīvotāju, paredzot GMI līmeni paaugstināt līdz **129,00 eiro** mēnesī.

NVO uzskata, ka katram iedzīvotājam jābūt nodrošinātam atbilstošā GMI līmenī, kas nav zemāks par valstī noteiktās minimālās darba algas apmēru, t.i. 2014. gadā **320,00 eiro** mēnesī.

1. Kādam jābūt vidējam „patēriņa grozam” vienas mājsaimniecības vajadzību apmierināšanai?
2. Kādam vidēji jābūt „patēriņa grozam” cilvēka (indivīda) cienīgas dzīves nodrošināšanai?
3. Vai un kā cilvēks, kuram nodrošināts minimālais ienākums, ir motivēts iekļauties darba tirgū?
4. Kā mazināt cilvēka, kuram pieejams gan garantētais minimālais ienākums, gan pabalsti, „nabadzības sindromu”, lai viņa dzīve nebalstītos tikai uz šiem ienākumiem?
5. Vai un kā cilvēks izprot ar viņa ienākumiem saistītus tāds jēdzienus kā iztikas minimums, minimālais ienākums, trūcīgā statuss, maznodrošinātā statuss un nabadzības riska sliekšnis?
6. Cik atbilstoša un ietekmīga ir sociālo dienestu loma pašvaldībās, kas saistīta ar trūcīgā statusa piešķiršanu cilvēkam?
7. Cik taisnīga, atbilstoša un ietekmīga ir sociālo dienestu loma pašvaldībās, kas saistīta ar trūcīgā statusa piešķiršanu cilvēkam, ar GMI un pabalstu pieejamības nodrošināšanu?
8. Kādas ir dažāda vecuma un dzimuma cilvēku, kuriem nodrošināts minimālais ienākums, iespējas socializēties: komunicēt valsts iestādēs, izmantot modernās tehnoloģijas, apmeklēt kultūras un izklaides pasākumus, piedalīties sporta pasākumos u.tml.?
9. Vai cilvēks, kuram nodrošināts minimālais ienākums, var apmierināt visas savas pamatvajadzības atbilstoša veselības stāvokļa uzturēšanai?
10. Vai cilvēks, kuram nodrošināts minimālais ienākums, var apmierināt visas savas un savu bērnu vajadzības atbilstošas izglītības iegūšanai?